

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська
ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 95–96 (13692–13693), 30 Листопада 2018 р. Роздрібна ціна 2 грн. 25 коп.

Ярослав Люти: „Наша мета —
виховання не фіктивної, а справжньої еліти”

Відколи на Сході триває агресія, „Громадська думка” запрошувала до розмови багатьох земляків, долі яких війна змінила радикально. Нашими гостями були мамі, дружини, діти полеглих за волю України воїнів. Хлопці, які повернулися і намагаються знайти себе у пострфонтонній реальності. Ми переконані — усі ці люди пишуть нову — трагічну й життє-

ствердну — правдиву історію України. Днями в редакції відбулася ще одна цікава зустріч — після виступу перед старшокласниками Першої гімназії дати інтерв’ю нашій газеті погодився ветеран російсько-української війни, заступник голови Всеукраїнської громадської організації „Сокіл” 26-річний ЯРОСЛАВ ЛЮТИ (на фото — другий ліворуч).

◆ Нашу розмову розпочинаємо з того, що Ярослав жартома розповідає, як дехто зі знайомих, навіть старших, часом звертається до нього з додаванням „Володимирович”, що його трохи дратує. Та, забігаючи наперед, зауважу — це не дивує з огляду на обсяг знань, стійкість життєвої позиції, цілеспрямованість, а тепер уже й військовий досвід — у 2014–2016 роках Ярослав був на Східному фронті у лавах батальйону імені генерала Кульчицького.

◆ Свого часу закінчивши математичний клас Київської спеціалізованої школи з вивчення української мови та літератури ім. Олеся Гончара, торгово-економічний коледж за фахом „Фінанси” і Київський національний університет будівництва та архітектури (данина дідусеві, який все життя пропрацював у ракетобудівній галузі), як людина амбітна й активна Ярослав досі міг би заробляти грубі гроші в якійсь із закордонних фірм, куди його кликали й куди залюбки виїждять співвітчизники-однолітки.

◆ Але. Щирий інтерес до свого, а також досить випадкова (чи не зовсім?) зустріч із цікавими, мотивованими людьми привела його 15-річного в „Тризуб” імені Степана Бандери — громадську патріотичну організацію. Там навчали не просто любити Україну, а й захищати її.

◆ Отримані військові навички, дисципліна неабияк згодилися Ярославу, коли запалало на Сході. Студент університету, він узяв академічну відпустку й подався до лав одного з добровольчих підрозділів. І відразу відчув, наскільки в тих умовах знадобився отриманий раніше вишкіл. Нині він переконаний — на початку збройного протистояння ситуація в армії була кращою, ніж зараз, у тому сенсі, що „тоді воювали чоловіки, які хотіли здобути перемогу”. У 2014-му за кілометрів 30 від Ярослава, під Дебальцевим, воював і його батько. Потрапивши під пряме потраплення „Граду”, жорстоко порваний осколками, він дивом вижив, нині — інвалід... Саме батько з дитинства вчив сина: тобі ніхто нічого не винен, а поняття „обов’язок” народжується разом з чоловіком.

◆ Очевидно, всі згадані фактори і сформували позицію, якою він тепер ділиться з молодими людьми. Чому насамперед з ними? Оскільки, як стверджує Ярослав, держава не вважає своїм пріоритетом виховання підростаючого покоління, це мусять зробити „сокілці”. Хлопець нагадує, що „Сокіл” є найдавнішою патріотичною організацією в Україні (була створена ще 1894 року). До її лав входили зараз уже легендарні Микола Міхновський, Євген Коновалець та інші дієві постаті, котрі власними справами долучилися до формування української державності. Були часи, коли „Сокіл” заборонили як буржуазно-націоналістичну організацію і вже за факт приналежності до неї могли розстріляти чи кинути за ґрати.

◆ Нині завдання кожного „сокілця” — те ж, що і сто років тому: виховувати „не фіктивну, а справжню українську еліту”.

◆ — Сучасна молодь залишена сама на себе, в той же час у суспільстві дуже багато небезпек, спокус і псевдоідеалів. Ідеологія „Сокола” — тяжкою, клопіткою, тривалою працею досягти того, що вдалося попередникам на початку ХХ століття, — вони сформували українську еліту. Ми розуміємо — іншого шансу немає: або українська держава вже нині почне утверджуватися, або України не стане. Про це ми говоримо з молоддю. Не забуваючи, що українська нація — це спільнота і

мертвих, і живих, і ненароджених, — розповідає Ярослав Люти.

◆ Власне, „сокілці” мають бути переконливими, орієнтованими на тих дівчат і хлопців, у яких „горить вогник” в очах, і навіть на тих, хто слухає просто із звичливості. Адже ідеологією організації є не деструкція, не розбиті вітрини, а ідея творення. „Це мрія про Велику Україну”, — каже наш співрозмовник. І якщо вже боротися, то за дійсно гідну мету. В цьому контексті він критикує державу, котра надумалася скасовувати виплати родинам, у яких народилася друга дитина, котра руйнує соціальні важелі підтримки сім’ї. Його дивує таке ставлення до майбутнього. „І якщо про ці речі не говоритиме молоде покоління, нічого не буде!” — наполягає Ярослав.

◆ Що зрештою пропонує „Сокіл” юним слухачам конкретно? Якщо ризикнути й висловитись одним словом — працювати. Можливо, комусь це видасться безперспективною тратою часу. Але ось такі промовці, як Ярослав, як інші впевнені в собі, освічені, не затавровані клеймом меншовартості, успішні молоді українці, обов’язково стануть мотиваторами для певної частини будь-якої аудиторії. А починати треба з самодисципліни, із правильних книжок (Д. Донцов, В. Шкляр і багато інших), із правдивих історичних експертів. Зрештою, із віри у власну неповторність, у те, що маємо самі побудувати свою державу.

◆ Процес виховання еліт — довготривалий і складний. А в Україні — ще й обтяжений низкою об’єктивних деструктивних обставин. І Ярослав Люти свідомий таких викликів, що, до речі, не вводить його у зневіру. Навпаки, він має приводи для віти — ряди українців, які прагнуть долучитися до реалізації омріяної національної ідеї, зростають!

Валентина Храбуст

Спроба вбити націю

...Всохлими пальцями мати рила землю. Вишкрібала в ній яму, щоб дитятко поховать. Та й кілька днів не пройде, як сама розкине руки в рову. І це не авторська фантазія, не художня гіпербола й ніяка не метафора. Це було насправді. Дороги, встелені трупами. Села, що перетворились на могильники. Голодне божевілья, що змушувало вкорочувати віку власній малій дитині, аби старші не вмерли. Десятки, що вмирали щохвилини, й десятки тисяч, що вмирали щодня. Жажіття, що не мали лічби. Все це було. Був Голодомор.

Один із найбільших геноцидів в історії людства став однією з численних спроб радянської влади вбити українську націю. І в тій злочинній справі вона досягла діявольського успіху. Адже й сьогодні ми, українці, не цілісні, роздроблені, розісварені. Бо ми й досі бачимо своду по-різному і працюємо над її досягненням надто неоднорідно. Бо ми нині навпереміш із тими, для кого Україна — лише зарплата, хто не хоче її любити і щось робити задля неї, із тими, хто не поважає своїх співвітчизників, хто не вважає нас за співвітчизників, із тими, кому просто начхати.

Але не байдуже білоцерківській громаді, котра минулої суботи збиралася біля символічного хреста, щоби вшанувати пам’ять мільйонів жертв голодоморів 1921–1923, 1932–1933 та 1946 років.

До слова, лише на території нинішньої Київщини було знищено більше 500 тисяч українських хліборобів та їхніх дітей. З них 166 тисяч встановлено поіменно. Точну ж цифру померлих від голоду назвати неможливо. Опитування свідків Голодомору 1932–1933 рр., які пережили його в Білій Церкві, дали змогу встановити прізвища 108 жителів, померлих лютою, голодною смертю. Загалом, за різними оцінками, Україна втратила під час Голодомору від 4 до 10 мільйонів своїх жителів.

Під час заходу до присутніх звернувся міський голова Геннадій Дикий: «Хіба

міг бути страшніший злочин, ніж змусити людей гинути від голоду? Змусити матір дивитися, як помирає її дитина? Змусити дітей дивитися, як помирають їхні батьки? Адже в ті роки у першу чергу гинули малі і літні люди. Це було планомірне знищення нас як українців, як нації. А потім на цій землі поставили пам’ятники катам і назвали їхніми іменами міста й вулиці — щоб люди пам’ятали: будете піднімати голову, зробимо так ще раз. Рівно сто років тому ми мали шанс стати незалежною державою, але, на жаль, ми його втратили. Переконали, що за інших умов цих злочинів не трапилося б і українців було б значно більше. Тому мусимо пам’ятати, передавати нащадкам цю пам’ять, аби вони усвідомили: тільки вільний народ може бути щасливим у своїй державі, на своїй Богом даній землі».

Також слово перед громадою брали народний депутат Хвича Мепарішвілі та начальник управління культури, національності та релігій КОДА Ігор Подолянець. Благочинний Білоцерківського району УПЦ КП, настоятель парафії Покрова Божої Матері священник Микола Гопайнич провів панакхиду за жертвами голодоморів та політичних репресій в Україні.

До пам’ятного знака присутні поклали колоски та квіти, а також пригостилися короваєм і печивом на згадку про тих, кому святити хліб міг би врятувати життя, але хто його так і не дочекався.

Богдан Храбуст

Під час заходу, який вела директор школи Леся Крижешевська, голова Білоцерківської міськрайонної організації ВУТ «Просвіта» ім. Т.Г. Шевченка, співробітник Білоцерківського крає-

знавчого музею, волонтер Костянтин Климчук наголосив на тому, наскільки важливо пам’ятати трагічні сторінки нашого народу і виховувати в собі справжніх українців-патріотів. Музичні номери у вико-

нанні викладачів та учнів школи емоційно налаштували присутніх у залі на сприйняття теми Голодомору. В концерті взяли участь Катерина Сергієнко, Степан Петрішин-Канішевський, Дар’я Савчен-

ко, Софія Римар (викл. Леся Крижешевська, конц. Ірина Дорошенко), Павло Брігідін (викл. Рашид Хакімов, конц. Вікторія Бородин), Матвій Мерімерін (викл. Валентина Галінська, конц. Олена Ключ-

Колоски надії

Щороку колектив Білоцерківської школи мистецтв №1 долучається до заходів по вшануванню жертв Голодомору. Нинішня програма концерту-реквієму „Колоски надії”, який відбувся в Будинку органної та камерної музики, складалася із українських пісень і творів вітчизняної та зарубіжної класики. На сцені зали була розгорнута експозиція тематичних робіт учнів класу образотворчого мистецтва (викл. Леонід Большаков та Анна Бойко).

ніченко), Вікторія Сасса (викл. Микола Скороход, конц. Наталія Майданова), Яна Ляленко (викл. Римма Лисенко), Єгор Лук’янов (викл. Тамара Євдокімова) та народний вокальний ансамбль у складі викладачів Анастасії Слівних, Яни Антоненко, Інни Ситніченко, Олени Свідницької та Валентини Демченко.

Піком емоційного піднесення стали несподівані і щирі слози юної талановитої співачки Тетяни Нестеренко (викл. засл. діяч мистецтв України Тамара Павленко) під час виконання пісні „Герої не вмирають”. Від таких, зовсім

недитячих, емоцій зал встав. Люди плакали...

Гідним був і фінальний номер у виконанні старшої групи зразкового камерного хору „Співаночка” із творами О. Лиховид „Діва Марія” та Т. Петриненка „Господи, помилуй нас”.

На завершення директор школи Леся Крижешевська подякувала слухачам за небайдужість та емоційне співпереживання кожного номера концерту, а також відділу культури і туризму БМР (Юлія Ковальська) та управління освіти і науки БМР (Юрій Петрик) за сприяння у проведенні патріотичного заходу.

Людмила Уфанцева

Сучасний аналізатор крові служитиме білоцерківцям

26 листопада у клінічно-діагностичній лабораторії Білоцерківського обласного онкологічного диспансеру презентували автоматичний гематологічний аналізатор крові **ABX Micros ES 60** (виробник «HORIBA ABX», Франція). Обладнання було придбано завдяки співфінансуванню німецької благодійної організації «Хоф-Шлютер» (керівник Петер Новотні) та приватних підприємців Білої Церкви. Коштує прилад більше 200 тис. грн.

Варто наголосити, що гематологічний аналізатор дає змогу своєчасно і якісно робити точний аналіз крові за 18 показниками та отримувати за годину 60 результатів аналізів. Це значно спрощує роботу працівникам лабораторії. До того ж, апарат дає змогу визначити, як саме ті чи інші процедури, а зокрема хіміотерапія, опромінення, впливають на хворого, допомагає запобігти ускладненням хвороби.

Під час заходу заступник міського голови Інна Новогребельська наголосила, що Білоцерківський обласний онкологічний диспансер потребував саме такого апарата, адже рівень онкологічних захворювань у нашому місті, на жаль, залишається високим, і як голові робочої групи з питань надання матеріальної допомоги по програмі «Турбота» їй часто доводиться вирішувати питання надання такої допомоги для лікування онкозахворювань.

«Від імені міського голови Геннадія Дикого та жителів міста висловлюю вдячність німецькій благодійній організації «Хоф-Шлютер» (керівник Петер Новотні), директору Міжнародного благодійного фонду «Друзі – дітям Чорнобиля» Миколі Дашкевичу, а також меценатам та підприємцям міста. Зокрема, приватному підприємцеві Леоніду Глиняному, генеральному директору «Маревен Фуд Україна» Май Ван Мінь, директоу ТОВ «Білоцерківрозгруппторг» Іванові Павленку, підприємцям Андрієві Тітову, Андрію Поезжаєву, Наталії Довгалю, Олександр Карпуну. Бажаю білоцерківцям бути здоровими і витрачати кошти не на лікування, а на більш приємні потреби», – зауважила Інна Новогребельська.

Директор Міжнародного благодійного фонду «Друзі – дітям Чорнобиля», депутат Білоцерківської міської ради Микола Дашкевич відмітив,

що представники німецької благодійної організації «Хоф-Шлютер» Петер, Хельга та Андре Новотні, дізнавшись під час останнього візиту до нашого міста, що Біла Церква потребує такого обладнання, погодилися долучитися до його придбання, частково виділивши необхідну суму коштів, а також висловили готовність співпрацювати в даному напрямку й надалі.

Головний лікар диспансеру Ярослав Колеснік ознайомив присутніх із роботою обладнання, а також наголосив, що для пацієнтів, які стоять на обліку в онкодиспансері, діагностика проводиться безплатно.

Закликаємо всіх білоцерківців бути небайдужими до власного здоров'я, вчасно звертатися по медичну допомогу, адже від цього – в разі виявлення захворювання – залежить результат та успішність лікування.

До речі, на захід запросили приватних підприємців та спонсорів, аби вони мали змогу особисто переконаватися, що виділені ними кошти дійсно були спрямовані на придбання необхідного для міста обладнання.

За матеріалами офіційних джерел

Віктор Олександрович МІНЯЙЛО

26 листопада 2018 року на 100 році життя перестало битися серце шанованої всіма нами людини, видатного українського письменника, класика сучасної української літератури Віктора Олександровича Міняйло.

Віктор Олександрович був лауреатом Національної премії України ім. Тараса Шевченка, республіканської премії ім. Андрія Головка та Білоцерківської міської літературно-мистецької премії ім. І.С. Нечуя-Левицького, членом Національної спілки письменників України. Він був Почесним громадянином Білої Церкви, його ім'я занесене до Золотого фонду міста.

На долю Віктора Олександровича випало багато випробувань, але він зумів зберегти у своєму серці любов до Батьківщини, до людини-трудівника, що майстерно передавав у численних оповіданнях, повістях, романах.

Народився Віктор Олександрович Міняйло 5 листопада 1919 року в селі Строкові Попільнянського району на Житомирщині в родині службовця. Після закінчення семирічної школи працював підручним слюсаря на цукрозаводі. 1939 року закінчив залізнично-будівельний технікум, працював геодезистом-розвідувачем, вчителем у Гор-Пустоварівській сільській школі, що на Володарщині, завідувачем торфорозробок, економістом автобазу в селі Гор-Пустоварівка, землевпорядником у смт Володарка.

Перші публікації з'явилися 1938 р. в газеті «Сталінське плем'я» та в журналі «Літературний Донбас»; пізніше, в 1940 р., – у «Київському альманасі». Спочатку Віктор Міняйло спробував себе у гумористичних оповіданнях і повістях. У 60-му побачила світ його перша книга «Перо жар-птиці», що стала щасливим початком письменницької роботи. Він одразу став відомим, читачі й критики побачили в ньому талановитого сатирика. Потім були видані збірки «Блакитна мрія» та «Дзеркальний короп». Всі вони дотепні, сповнені живого народного гумору, написані соковитою мовою, пройняті любов'ю до людини-трудівника і гнівом до всього, що заважає її щасливому життю.

У Білій Церкві з-під пера В. Міняйло виходять талановиті книги оповідань і повістей: «Блакитна мрія», «Людське ім'я», «Молоді літа Олександра Сокола», «Дивовижні пригоди Баби Яги, Івасика Телесика та фотографа Диньки», романів «Посланець до живих», «Кров мого сина», «Зорі й оселедці», «Останній рубіж» («По цей бік правди»), «Вічний Іван», книга притч «Шпаргалки Езопа» та ін.

У 1984 році за роман «Останній рубіж» Віктор Міняйло удостоєний другої за значимістю літературної премії в Україні – імені Андрія Головка, а 1996 року за роман «Вічний Іван» – найвищої державної літературної відзнаки – Національної премії імені Тараса Шевченка.

Віктор Міняйло отримав багато нагород за самовіддану подвижницьку роботу по становленню та утвердженню незалежної держави України. Видатний письменник і громадський діяч пошанований орденами Ярослава Мудрого IV і V ступенів, медаллю ВУТ «Просвіта» ім. Т.Г. Шевченка «Будівничий України».

Талановитими творами і громадською діяльністю Віктор Міняйло зробив неоціненний внесок у виховання тисяч свідомих громадян своєї незалежної країни, у збереження і примноження культурних надбань українського народу, в розвиток сучасної української літератури. Тож нині над свіжою могилою класика сучасної української літератури і свого вірного сина Україна в зажурі. А разом з нею – усі, хто знав його особисто або читав його талановиті книги.

Віктор Олександрович Міняйло залишив про себе добру згадку в серцях усіх, хто його знав і поруч із ним працював. Схилиємо голови в пошани перед пам'яттю письменника.

З рідними і близькими розділяють біль душі і смутку втрати міський голова Г. Дикий, Білоцерківська міська рада, виконавчий комітет Білоцерківської міської ради.

Погіршення економічної ситуації в країні, зростання цін і тарифів та абсолютна неготовність влади до опалювального сезону змушують, нарешті, наших громадян потроху відволікатися від телевізора і починати адекватно оцінювати реальність. Проте... Частина з них готова продовжувати вірити телевізору, якщо він показує «інше життя» в серіалі, зробленому в жанрі політичної сатири. Саме про це свідчать дані актуальних соціологічних досліджень цієї осені.

Так, згідно з результатами спільного соціологічного дослідження, проведеного зусиллями трьох соціологічних компаній (KMIS, Центр Разумкова та Соціологічна група «Рейтинг»), лідером президентського рейтингу залишається Юлія Тимошенко (10%), а далі йдуть Юрій Бойко (9%), Олег Ляшко (8%), Святослав Вакарчук (6%) і Євген Мураєв (5%). Рейтинг інших кандидатів – менше 5%.

Юлію Тимошенко у боротьбі за посаду Президента готові підтримати 21% тих, хто визначився з вибором та мають намір взяти участь у голосуванні. А ось друге місце в рейтингу посідає... Володимир Зеленський! Його підтримують 11%. Третє місце ділять Петро Порошенко (10%) і Анатолій Гриценко (10%), а далі йдуть Юрій Бойко (9%), Олег Ляшко (8%), Святослав Вакарчук (6%) і Євген Мураєв (5%). Рейтинг інших кандидатів – менше 5%.

За результатами моделювання другого туру Юлія Тимошенко перемагає в усіх ймовірних електоральних парах. Зокрема, у чинного Президента лідерка «Батьківщини» у 2 турі виборів виграє з результатом 29% на 14%. Натомість, Порошенко програє усім можливим кандидатам на вихід у другий тур.

Також «Батьківщина» є лідером рейтингу підтримки серед партій. За неї готові віддати свої голоси 22% опитаних, які вже визначилися зі своїм вибором. І... в рейтингу партій «Слуга народу» також посідає друге місце, набираючи 11% голосів виборців. Впритул до нього йдуть «Громадянська позиція» (10%), Опозиційний блок (9%), БПП «Солідарність» (8%), а далі розташувалися «Радикальна партія» (7%) і партія «Наші» Мураєва (5%).

За таких результатів душу гріє хіба що зростаюча адекватність людей в оцінці своїх мотивів голосувати за ту чи іншу політичну силу. Так, за даними дослідження, для майже половини (48%) опитаних головним чинником при виборі, за кого віддати свої голоси, є підтримка соціально-економічних ініціатив цієї політичної сили. І лише 18% голосують, виходячи, передусім, із симпатій до її лідера, а 12% – через ідеологічні принципи.

Голосування через соціально-економічні ініціативи домінує серед виборців практично всіх рейтингових політичних сил. І це не дивно, бо 78% опитаних вважають, що країна рухається у неправильному напрямку. «Неправильність руху» опитані так само визначили, при тому досить раціонально: на особистісному рівні головними проблемами респонденти вважають підвищення тарифів на комунальні послуги (59%), низький рівень зарплат і пенсій (52%) та підвищення цін на основні товари (42%). А якщо перейти з рівня власного гаманця на загальнодержавний, то оцінки фактично залишаються тими ж: найбільш актуальні на сьогодні для України загрози – це економічний занепад (59%), масовий виїзд українців за кордон (59%) та зuboжіння населення (51%).

До речі, дві третини респондентів вважа-

Соціологія тижня: здоровий глузд проти шоу-бізнесу

ють, що Україна найбільше потребує економічних реформ. 43% першочерговими вважають соціальні реформи, 37% – антикорупційні. А 72% виступають проти продажу земель сільськогосподарського призначення, і лише 13% – підтримують започаткування ринку землі. Тобто ані постійна реклама продажу землі, як «панацеї» від усіх економічних негараздів, ані просування президентської концепції «АрМоВір» (армія, мова, віра), притаманної для риторики політиків XIX сторіччя, не спрацьовують і не цікавлять переважну більшість українців. І це дуже добра новина. Хоча 14 листопада перший заступник голови фракції БПП Ігор Кононенко заявив, що безвіз, томос і армія не є передвиборчими лозунгами Президента, і якщо він офіційно оголосить про участь у президентських виборах, то є ще чим привернути увагу виборців, але нічого іншого наразі немає. Ну, не вважати ж привертанням уваги пропозицію Президента, в тому випадку, коли немає тепла в домівках через непостачання газу, «зірвати плombs та відкрутити газові вентиля»?

Підсумовуючи, можна зробити наступні висновки:

1. Безгрошів'я більшості населення зводить нанівець усі зусилля пропаганди, що рекламує «144 успішні реформи».
2. Ті, хто голосував би «проти всіх», наразі віддають свою прихильність Зеленському.
3. Зростання підтримки Юлії Тимошенко та «Батьківщини» та їхній двократний відрив від найближчих конкурентів є логічним наслідком наявності відповідей на виклики часу для України та плану виводу країни з кризи і розбудови її майбутнього.
4. Влада втратила підтримку навіть тих, хто завжди голосував за неї, побоюючись погіршення ситуації.
5. Чинний Президент програє в другому турі не лише лідеру рейтингу – Юлії Тимошенко, а й узагалі будь-якому з конкурентів. Навіть тим, хто має меншу за нього персональну підтримку з боку виборців! Такої ситуації в новітній історії України ще не було.

Сподіваюся, наступні соціологічні дослідження лише посилять тенденції, виявлені раніше.

Юрій Гаврилечко,

експерт Центру аналізу економічної політики

Тіньова зарплата – глухий кут майбутньої пенсії

Нині виплата заробітної плати в «конверті» та нелегальна робота є, на жаль, нормою життя. Виплати у «конвертах» стали однією зі складових тіньової економіки. Недоліки тіньової заробітної плати, як і тіньової зайнятості, не тільки в тому, що бюджет недоотримає кошти. Використання найманої праці без оформлення трудових відносин має багато негативних моментів, і, насамперед, це втрата страхового стажу для призначення пенсії.

Сьогодні працівники не бачать проблем в отриманні «тіньової» заробітної плати, оскільки до кишені надходять «чисті доходи». Надаючи згоду працювати на таких умовах, робітники самі позбавляють себе соціальних гарантій.

Здебільшого питання щодо легалізації заробітної плати виникає у суб'єктів підприємницької діяльності-фізичних осіб. Тобто підприємець, частково приховуючи виручку від реалізації товарів, робіт, послуг, виплачує доходи найманим працівникам, які не обліковані в бухгалтерських документах.

Звертаємося до осіб, які мають намір працювати за умов працевлаштування у приватних підприємств. Вимагайте від них укладання з вами трудової угоди! І навіть, коли вам її надали, запитайте, чи перераховують за вас єдиний соціальний внесок. Також, згідно з п. 4 ст. 16 ЗУ «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» № 1058-IV від 09.07.2003 р., наймани працівники можуть самі звернутися до управління Пенсійного фонду або зареєструватися на веб-порталі та отримати інформацію щодо нарахованої заробітної плати та відрхувань до Пенсійного фонду.

Громадяни, які працюють без укладання трудового договору, позбавляють себе лікарняного, допомоги в разі отримання травми на виробництві, трудового стажу, пенсії,

також втрачають оплачувану відпустку.

Звертаємо увагу і власне роботодавців. Якщо у вас працюють наймані працівники й з ними укладено трудові угоди, звітуйте вчасно до відповідних органів.

Згідно з діючим пенсійним законодавством, встановлена пряма залежність розмірів пенсій від страхового стажу та заробітку, з якого фактично сплачені страхові внески до Пенсійного фонду. Тобто у страховий стаж при виході на пенсію враховуються тільки ті періоди, у яких відбувалось нарахування та за які повністю сплачені страхові внески із заробітної плати у сумі, не меншій мінімального страхового внеску. Нагадуємо, що з 2018 року пропонується встановити право на пенсію за умови наявності 25 років страхового стажу, а з 2028 року – 35 років страхового стажу.

Слід пам'ятати, що офіційне оформлення працевлаштування є гарантією соціального захисту працівника, кадрової стабільності та налагодженої роботи всіх учасників трудового процесу. Водночас для роботодавця – це і позитивний імідж та репутація надійного партнера, що є запорукою процвітання бізнесу та примноження прибутків.

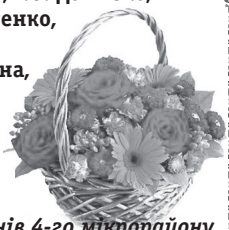
Фінансово-економічний відділ Білоцерківського об'єднаного управління ПФУ Київської області

Вітаємо іменинників!

У листопаді свої дні народження святкують ветерани Залізничного селища: Л.Г. Адаменко, М.С. Батенко, М.М. Грушко, І.О. Дайнеко, С.В. Закрасняна, С.В. Казаков, М.А. Коробій, Л.Я. Кузьменко, А.А. Кулікова, Н.В. Макельська, С.І. Тарнавська, Н.П. Шевченко, О.В. Пазюк, Н.М. Решетняк, Г.Ф. Струніна, Н.В. Медвідь, М.З. Марчан, О.І. Манаренко.

Життя хай дарує чудові презенти,
Яскраві емоції, щастя моменти.
Щоб лихо до хати дорогою не знало,
А доля вам радість завжди дарувала!

3 повагою – В. Штеревея, голова ради ветеранів 4-го мікрорайону

ТАКИМИ МАЮТЬ БУТИ ВСІ ДЕПУТАТИ

Над ганком приміщення ради ветеранів 2-го мікрорайону протягом півтора року протікала покрівля. Наші неодноразові звернення з цього приводу до ЖЕКу закінчувалися безрезультатно.

Тож нещодавно під час зустрічі з депутатами від «Самопоміч» ми по-скаржилися їм на нашу біду. А через тиждень приїхали майстри з усіма необхідними матеріалами й за два дні покрівлю поміняли.

За таке небайдуже ставлення, увагу до проблем старших людей наші ветерани безмежно вдячні депутату обласної ради **Ользі Андріївні Бабій** та депутатам міської ради **Миколі Володимировичу Дашкевичу, Олександрові Миколайовичу Руссу й Андрієві Савіновичу Леонову**. Щиро бажаємо їм міцного здоров'я, невичерпної енергії, творчої наснаги, успіхів у важливій роботі на благо нашого міста.

Хотілося б, аби кожен із народних обранців саме так реагував на потреби своїх виборців.

Рада ветеранів 2-го мікрорайону

Комісія по присудженню міської молодіжної літературно-мистецької премії ім. М.С. Вінграновського повідомляє

На здобуття міської молодіжної літературно-мистецької премії ім. М.С. Вінграновського в 2018 році висунуто наступних кандидатів:

1. **Котовщик Ілону Володимирівну** – молоду письменницю, студентку Білоцерківського гуманітарно-педагогічного коледжу за роман «Веселкові душі» та поетичну творчість 2018 року.

2. **Вокальний ансамбль Білоцерківського національного аграрного університету (керівник Булей Н.В.)** – за творчі здобутки в 2018 році та активну участь у культурно-мистецькому житті міста.

Запрошуємо громадськість взяти участь в обговоренні висунутих кандидатів.

Пропозиції надсилати до 25 грудня 2018 року до управління з питань молоді та спорту Білоцерківської міської ради за адресою: м. Біла Церква, вул. О. Гончара, 11. Контактний телефон: 38-22-11, електронна адреса: btsms@ukr.net.

**ВОЄННИЙ СТАН:
ЩО ТРЕБА ЗНАТИ КОЖНОМУ?**

З 26 листопада в 10 областях України запроваджено режим воєнного стану терміном на 30 днів. У переліку – Одеська, Николаївська, Херсонська, Запорізька, Луганська, Донецька, Сумська, Харківська, Чернігівська, Вінницька області. Президент включив до Указу лише кілька заходів з 24, передбачених у законі. Більшість стосуються Збройних сил, Нацгвардії, СБУ та МВС. Зокрема, підсилюються заходи з кібербезпеки, інформаційної безпеки, контррозвідувального, антитерористичного та контрдиверсійного режимів.

В режим готовності приводиться протиповітряна оборона. Проводитимуться навчальні збори з резервістами оперативного резерву. Прикордонслужба посилює охорону державного кордону та адмінмежі з Кримом.

Під час дії воєнного стану НЕ ПЛАНУЄТЬСЯ конфіскація авто, іншої власності, примусової трудової повинності, поселення військових у квартирах українців. Розширення списку обмежень може бути ВИКЛЮЧНО за умов наступу Росії. Президент підкреслив – його принципова позиція зробити воєнний стан мінімально помітним для цивільного населення. Петро Порошенко також заявив, що підстави для його запровадження більш ніж серйозні – загроза захоплення Маріуполя та Бердянська і повномасштабний наступ Росії. На відміну від 2014–2015 рр. – тоді введення особливого режиму було неможливим, адже стан економіки не дозволяв заблокувати інвестиції й угоду з МВФ. Під загрозою зриву опинилися б і угода про асоціацію з ЄС, і безвіз, і зона вільної торгівлі з ЄС.

За матеріалами офіційного інтернет-представництва Президента України

Відлуння сльози

Вшановуючи пам'ять жертв Голодомору, в читальній залі бібліотеки-філії №4 відбулася година пам'яті «Відлуння сльози», в якій взяли участь члени клубу «Зарічани» Академії пенсіонерів та читачі-шестикласники БНВК ЗОШ №13 (класовод Катерина Шулгата, шкільний бібліотекар Ірина Співак).

На початку заходу пролунала пісня-молитва «Свіча» та була запалена Свічка пам'яті. Бібліотекар Олена Буяненко ознайомила присутніх з книжковою виставкою «Голодомор: не-виплакани сльози України», на якій представлені документальні книги та статті, спогади свідків тих подій, розповіла про жакливі сторінки ми-

нувшини мовою цифр, навела історичні факти тієї доби. Діти проникливо розказували вірші, присвячені загиблим від голоду і тим, хто пережив ці страшні роки.

Присутні переглянули художньо-документальний фільм «Великий голод», почули розповіді Василя Семеновича Кисилія, Галини Трохимівни Дремлюги, Марії Купріянівни Юрченко, Ольги Олександрівни Хмель, котрі хоч і народилися на кілька років пізніше від тих моторошних подій, проте пам'ять зберегла той жах, який довелося пережити їхнім рідним. Свій вірш «Голодомор» зачитав поет-аматор Анатолій Медвідь.

Наприкінці заходу діти та дорослі причастилися шматочком хліба – безцінним Божим даром, в пам'ять про загиблих, які помирали з думкою про цей святий скарб.

Світлана Линник

Коли війна не відпускає

Обстежуючи територію урочища Товста в с. Фурсах, фахівці групи піротехнічних робіт Аварійно-рятувального загону спеціального призначення виявили 100 (!) авіаційних бомб. Це далеко не перший арсенал зброї часів Другої світової війни, знайдений спеціалістами. І, очевидно, не останній. Попри те, що бомби пролежали в землі багато десятиків років, вони досі несуть смертельну загрозу людям...

Обережно, за допомогою спеціальної техніки співробітники аварійно-рятувального загону вилучили вибухонебезпечні предмети та знешкодили їх, підірвавши у завчасно визначеному для такої роботи кар'єрі.

МАЄШ БІОМЕТРИЧНИЙ ПАСПОРТ
АБО ВІДКРИТУ РОБОЧУ ВІЗУ?

ПІДГОТОВКА ВСІХ НЕОБХІДНИХ
ДОКУМЕНТІВ ДЛЯ ВІДКРИТТЯ
РОБОЧОЇ ВІЗИ
(ПОВНИЙ ПАКЕТ)

ЗАВАНТАЖИТИ З
Google play

ОФІЦІЙНЕ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ В ПОЛЬЩІ

ДЛЯ ЧОЛОВІКІВ, ЖІНОК, СІМЕЙНИХ ПАР ТА СТУДЕНТІВ

м. Київ,
вул. Предславинська, 39, офіс 314-А
(067) 463-54-10; (067) 937-04-42

Ліцензія АВ 585193 від 25.07.12

Вартість дзвінків згідно тарифів Вашого оператора.

ewl.com.ua

Інформація про вивчення попиту на право укладення договору оренди комунального майна

Назва об'єкта:

1. Нежитлове приміщення площею 70,3 м², розташоване за адресою: м. Біла Церква, вул. Героїв Небесної сотні, 17.

Орган, уповноважений управляти майном: управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради.

Основні умови:

1. Пропозиції щодо суми місячної орендної плати не нижче, ніж передбачена постановою Кабінету Міністрів України від 04.10.1995 р. № 786 зі змінами та доповненнями.

2. Своєчасна сплата орендної плати з урахуванням її індексації.

3. Належне утримання та використання об'єкта оренди за цільовим призначенням відповідно до заяви орендаря.

4. Підтримання належних умов експлуатації та технічного стану об'єкта оренди.

5. Проведення поточних ремонтів об'єкта оренди за кошти орендаря.

6. Утримання об'єкта оренди відповідно до санітарно-екологічних та протипожежних норм.

7. Страхування об'єкта оренди протягом 30 днів з моменту укладення договору оренди.

8. Оплата витрат, пов'язаних з проведенням незалежної оцінки об'єкта оренди.

9. Термін дії договору оренди не менше одного року.

Документи, які подаються на розгляд комісії:

– лист-заяву про участь у вивченні попиту;
– пропозиції щодо виконання умов вивчення попиту;
– пропозиції щодо розміру та терміну сплати орендної плати;
– додаткові зобов'язання щодо поліпшення, роз-

витку та експлуатації об'єкта;

– техніко-економічне обґрунтування укладення договору оренди (обсяг ресурсів, які будуть залучені, продукція, послуги, огляд ринку збуту, загальний підхід до організації виробництва, джерела сировини та матеріалів тощо).

Для учасників, які є фізичними особами:

– виписка або витяг з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців – завірена належним чином;

– довідка з місця проживання.

Для учасників, які є юридичними особами:

– копії установчих документів – завірені належним чином;

– виписка або витяг з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців – завірена належним чином;

– копію довідки про реєстрацію неприбуткової організації (для неприбуткових організацій) – завірена належним чином.

Вивчення попиту відбудеться 14.12.2018 р. об 11⁰⁰ в приміщенні управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради за адресою: Київська обл., м. Біла Церква, вул. А. Шептицького, 2.

Заяви про оренду приймаються протягом десяти робочих днів після опублікування оголошення.

Свої пропозиції (зобов'язання) учасники подають комісії в письмовому вигляді, підписані заявником, в запечатаному конверті.

Заяви приймаються за адресою: Київська обл., м. Біла Церква, вул. А. Шептицького, 2.

Довідки за тел.: 5-35-31, 5-86-74.

У разі надходження двох і більше заяв на один об'єкт оренди буде оголошено конкурс на право оренди.

Р. Гребенюк, начальник управління комунальної власності та концесії

Інформація управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради про оголошення конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені для проведення незалежної оцінки об'єкта оренди

Мета проведення незалежної оцінки – визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою укладення договору оренди.

№ п/п	Об'єкт оренди	Площа, м ²	Місцезнаходження об'єкта оренди	Платник робіт з оцінки майна	Дата оцінки	Очікувана найбільша ціна надання послуг з оцінки, грн
1	Нежитлове приміщення	70,3	м. Біла Церква, вул. Героїв Небесної сотні, 17	Фізична особа-підприємець Бугайчук Г.Г.	30.11.2018	1500

Конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності буде здійснюватися відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 31.12.2015 р. № 2075 (у редакції наказу ФДМУ від 16.01.2018 р. № 47). До участі в конкурсі допускаються претенденти, які діють на підставі чинних сертифікатів суб'єкта оціночної діяльності, виданих відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», якими передбачено провадження практичної діяльності з оцінки майна за напрямками оцінки майна та спеціалізаціями в межах таких напрямків, що відповідають об'єкту оцінки. Вимоги до претендентів для участі в конкурсі (учасників конкурсу) викладені у розділі II Положення. Вимоги до конкурсної документації, порядку її складання, оформлення та подання містяться у Положенні, зокрема у розділах I, II, III, та додатках до нього. Конкурсна документація претендента складається з: конкурсної пропозиції, запечатаної в окремому конверті, в якій зазначено також строк виконання робіт (у календарних днях); пропозиції щодо ціни надання послуг з оцінки подаються з урахуванням усіх податків, які сплачує претендент згідно із законом; документів щодо досвіду виконання робіт з оцінки разом із заповненою інформацією щодо досвіду суб'єкта оціночної діяльності та (або) оцінювачів, які будуть залучені до виконання робіт з оцінки майна та підписання звіту про оцінку майна (додаток 3); підтвердних документів (заява про участь у конкурсі з відбору суб'єктів оціночної діяльності за встановленою формою (додаток 4 до Положення); інформації про претендента (додаток 5 до Положення). Заява про участь у конкурсі з відбору суб'єктів оціночної діяльності, інформація щодо досвіду виконання робіт з оцінки майна та підписання звіту про оцінку майна, інформація про претендента подаються за встановленими в додатках 3 – 5 до Положення формами. Строк виконання робіт не повинен перевищувати 5 календарних днів від дати підписання договору на проведення незалежної оцінки майна. Конкурсна документація подається у запечатаному конверті шляхом поштового відправлення на адресу: 09100, Київська обл., м. Біла Церква, вул. А. Шептицького, 2, або безпосередньо до управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради до 11.12.2018 р.

На конверті слід зробити відмітку «На конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності», а також зазначити назву, адресу об'єктів оцінки та назву суб'єкта оціночної діяльності, який подає заяву. В разі невідповідності, неповноти конкурсної документації або її несвоечасного подання претендент до участі в конкурсі не допускається. Конкурс відбудеться 17.12.2018 р. об 11.00 в приміщенні управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради за адресою: Київська обл., м. Біла Церква, вул. А. Шептицького, 2. Телефон для довідок: 5-35-31, 5-86-74.

Р. Гребенюк, начальник управління комунальної власності та концесії

Першого грудня виповнюється 100 років від дня народження славетного композитора ПЛАТОНА ІЛІРІОНОВИЧА МАЙБОРОДИ.

Саме тоді вони написали знаменитий «Колгоспний вальс», який звучав по всій Україні. У цьому творі Майборода вийшов за межі звичайної пісні-вальсу. І пісня переросла у своєрідну оркестрово-хорову сцену, яскраву картину душевних стремлень. І, безумовно, з «Колгоспним вальсом» народилась в українській пісенності цікава творча співдружність поета і композитора. Створені ними чудові пісні «Білі каштани», «Київський

Його постать в українській музиці авторитетна і самодостатня. Неперевершений творець сучасної масової пісні, він плекав її все життя у співтворстві з відомими поетами М. Рильським, А. Малишком, Т. Масенком, М. Сомом, М. Нагнибдою, О. Ющенком, О. Новицьким...

Платон Іларіонович та його старший брат композитор Георгій Іларіонович родом з Полтавщини. Саме старший брат став прикладом для молодшого на мистецькій ниві. Коли він пішов до школи, там музично обдарованого хлопця захопив шкільний хор. Він вивчив багато пісень, серед яких були і твори Г. Верьовки, В. Верховинця, М. Вериківського.

У 1932 році сім'я переїжджає до Запоріжжя. Потужний вплив на майбутнього композитора мало бурхливе культурне життя великого індустріального міста. Зі сторінок газет та журналів він дізнався про шляхи розвитку нового мистецтва, про творчість вже того часу відомих композиторів Л. Ревуцького, П. Козицького, Б. Лятошинського, М. Вериківського. Через кінематограф знайомиться з доробком свого земляка І. Дунаєвського. Його глибоко вразила творчість класиків української музики М. Лисенка, К. Стеценка, М. Лентовича, Я. Степового. Він плекає мрію – вчитися в столичній консерваторії.

Згодом його творчий шлях розпочинається у Київському музичному училищі, в якому він навчається в класі композитора Л. Ревуцького. А 1938 року його було прийнято до консерваторії. Платон детально вивчає фольклор, пише пісні, задумує симфонічний твір. Та з початком війни, закінчивши третій курс консерваторії, він разом з братом Георгієм та своїми товаришами відправляється на фронт. 22-річний солдат-санітар П. Майборода брав участь у багатьох бойових операціях. В останній місяць війни його було призначено музичним керівником військового ансамблю пісні і танцю у Відні. А вже через кілька років, 1947-го, він закінчує композиторський факультет столичної консерваторії. Якийсь час працює викладачем Київського музичного училища ім. Р. Глієра. Пише низку пісень на вірші А. Малишка, О. Ющенка, Т. Масенка... В 50-х роках розпочинається його творча дружба з проникливим поетом-ліриком А. Малишком.

Мелодія серця

вальс», «Пісня про вчительку», «Ми підем, де трави похилі», «Рідна мати моя», «Моя стежина» та інші ввійшли до золотого фонду української пісенної класики. Композитор присвячує низку пісень рідній Україні. Серед них – «Пісня про Україну», «Пісня про рідну землю», «Пісня про Київ». Створює вокально-симфонічну поему на слова Т. Шевченка «Тополя», ораторію «Дума про Дніпро» на слова Т. Масенка, кантату «Полтава» на слова А. Пашка.

З роками Платон Іларіонович плідно співпрацює з театрами ім. Франка та Вінницьким ім. М. Садовського. Пише музику до вистав «Не судилося» М. Старицького, «Де тирса шуміла» А. Шияна, «Не називаючи прізвищ» В. Минка, «Вибачайте, коли ласка» А. Макайонка, до вистав М. Зарудного у Вінницькому театрі – «Сини ідуть далі», «Ну й дітки!», «Якщо ти любиш».

Значний його вклад і в кіномузику, яка звучала в таких фільмах, як «Долина синіх скель», «Літа молодії», «Далеке і близьке», «Гроза над полями», «Дума про Британку», «Абітурієнтка», «Прості турботи», «Прощайте, фараони»...

...А восени 1980 року Платон Іларіонович з групою артистів завітав на творчу зустріч до Білоцерківського сільгоспінституту. Тоді до актової зали прийшли не лише студенти та викладачі інституту, а й вчителі, працівники культури, творча інтелігенція.

Вечір був чудовий. Лунали його чарівні пісні, вірші, присвячені йому. А на закінчення Платон Іларіонович знову сів за рояль, і зазвучала його знаменита «Пісня про рушник», яку натхненно співали всі присутні...

Свою розповідь про композитора я хочу завершити думкою Б. Олійника: «І ми по-синівському вклонимося батькові української пісні – Платонові Іларіоновичу Майбороді. І за народним звичаєм побажаємо: хай ще кризь многі та многі дні, місяці і роки стелиться рушником йому дорога у вічну пам'ять на небі й на землі».

Анатолій Кульчицький

► Із редакційної пошти

Добре слово подяки

Вельмишановні добродії, дуже прошу на шпальтах вашої газети надрукувати добре слово подяки білоцерківці **Тетяні Миколаївні Стешиній**.

У нас зазвичай згадують когось добрим словом, коли випадає нагода: ювілей, якеś свято або що. А мені хочеться подякувати людині тільки тому, що вона є. Вона із тих, про яких кажуть «золота», котрі завжди знайдуть для тебе гарне слово,

дадуть слушну пораду. Тетяна Миколаївна допомагала і допомагає багатьом людям. Вона й мене підтримала морально і матеріально в важку хвилину, коли звалила важка хвороба. Робить це й дотепер, уже понад десять років, незважаючи на те, що я давно мешкаю в іншому місті. У неї й донька така ж гарна, позитивна, сонячна.

Нині люди замикаються в собі, не дуже люблять діли-

тися душевним теплом. А нам усім якраз цього й не вистає, щоб у життя частіше приходила радість.

Тож бажаю Тетяні Миколаївні здоров'я доброго, сил, натхнення в нелегкий наш час. Хай радують її близькі, і нехай Бог оберігає їх, сторицею повертаючи віддане людям добро.

З повагою –
Л.М. Семенівська,
смет Опішня
Полтавської області

Творець поезії і пісні

Нещодавно в інтернеті натрапив на інформацію, що 30 років тому в канадському місті Вінніпег українці Павло Дворський, Назарій Яремчук та Ніна Мельник записали унікальний альбом народних та авторських пісень «Біла криниця. Пісні з України», до якого увійшли 17 творів.

Але мало хто знає, що власне альбом дістав назву від пісні «Біла криниця», слова якої написав наш

земляк поет-пісняр **В'ячеслав Третяк**, а музику – відомий композитор, співак, народний артист України Павло Дворський. У цьому альбомі є ще одна пісня В. Третяка, «Мелодія вогню», яку блискуче виконав незабутній Назарій Яремчук.

Свого часу мені довелося працювати з В. Третяком на одному з підприємств міста. Як творець поезії й пісні та їхній виконавець, він

став лауреатом міської літературно-мистецької премії ім. І.С. Нечуя-Левицького, отримав багато нагород. Та найбільшою вважає Диплом XII Міжнародного телерадіофестивалю «Прем'єра пісні. За створення кращої пісні 2011 року».

До речі, 11 листопада поету виповнилося 82 роки. Щиро вітаю його з цією поважною датою і шлю найкращі побажання.

Володимир Каралаш

Першого грудня минає 7 років відтоді, як від нас пішов МИКОЛА ІВАНОВИЧ ОСИКА. Добрий друг, блискучий журналіст, талановитий фотохудожник, письменник за прагненням душі, він насправді назавжди залишився в серцях кожного, хто знав його й любив. В отих особливих куточках серця, до яких зазираєш не мимохідь, не серед суєтного дня, а коли хочеться тепла, товариської поради, людської ширості, відвертої оцінки.

Нас багато, тих, хто мав його відхід за особисту втрату, – як творча, яскрава особистість Микола Осика був бажаним і автором, і співбесідником для величезної кількості людей. І нині, в цю сумну річницю, усі згадаймо його добрим спомином – без гонорових статусів, престижних звань, мільйонних тиражів Микола Іванович зробив для кожного з нас неоціненне: змусив душу і совість залишатися живими, вразливими, справжніми...

Вона стояла на пероні, тримаючи за руку свого сина – шестирічного Віталіка. Скупе світло перонних ліхтарів м'яко падало на її довге біляве волосся, золотими вогниками віддзеркалювалось у Нініних очах. Від того освітлення вродливе обличчя жінки здавалося напрочуд чарівним.

Поїзд мав прибути за чверть години, і Ніна, крокуючи пероном, весь час сторожко поглядала в бік яскраво освітлених дверей вокзалу.

«Невже не схоче попрощатись? Адже хто-хто, а Юрій добре знає, що я від'їжджаю», – помітно хвилюючись, думала жінка.

Ніна повсякчас сумнівалась у правильності своїх дій. «Він не чужий мені?» – запитувала Ніна свого серця. І серце голосно вистукувало відповідь: «Не чужий! Не чужий!»

З шумом розтинаючи повітря, повз перон прогуркотів товарняк. Ніна знову напружувала зір, видивляючись знайомої постаті на пероні.

Учора вона бачила свого колишнього чоловіка. Був на підпитку, може, не дотямив, що від'їжджає назавжди.

При цій згадці Ніна аж здригнулась. В уяві постали страшні картини минулого: пияцтво чоловіка, брутальна лайка... Народження сина ніскільки не вплинуло на Петра. Заради спокою дитини

Оповідання

Назустріч щастю

Микола Осика

мусила розлучитися з ним.

Два роки одна. Тепер ось цей чорноокий Юрій. Ні, він не рівня Петрові. З ним би вона була щасливою, тільки ніхто не замінить Віталікові рідного батька. Відчути б ще раз на собі ласкавий, повний кохання погляд його чорних очей, а потім уже більше не зустрічатись, не каратися схохилини і не завдавати прикрощів дорогій людині.

І знову сумніви непокоїли душу: «Чи любив Юра мого сина так, як мене? Мабуть, любив. Часто забирав його з собою,десь проводили час удвох цілими днями. Коли ж запитала сина, де вони бувають разом, хлопчина серйозно відповів: «Базика – знахідка для шпигуна». Та чи ж я своїй дитині ворог?! А яким болісним докором спалахнули очі Юрія, коли почув, що маємо розлучитися назавжди. Відтоді бачилися лише в цеху. Віталік по сто разів на день запитує: «Мамо, чому не приходить до нас дядя Юра?»

Дядя Юра... Добрий старший приятель мого сина, але ж не батько...

Прорізуючи темряву потужним променем світла, з-за станційних будівель виринув електропотяг.

30 січня 1982 року

Новітня історія України в поезії Андрія Кириченка

Зустріч з учасником АТО, автором поетичних збірок «От така війна...» та «Це наша правда» провели працівники бібліотеки-філії №6 з учнями 8-Б (кл. керівник Надія Кіпчинська) та 8-В класів (учитель Раїса Касьяненко) БЗШ №21. Професійний військовий, офіцер 72-ї механізованої бригади, Андрій Кириченко з перших днів війни на Сході брав участь у боях з російськими загарбниками та сепаратистами.

Андрій Степанович протягом години читав вірші зі своїх збірок. «Незалежність», «Це наша правда», «Останній», «І знову бій», «Історія про війну», «Ніхто не повертається з війни», «Покоління війни» – далеко не весь перелік поезій, з якими ознайомились восьмикласники. Світлини з передової доповнювали зміст поетичних рядків. Фронтові поезії автора очевидця – це художньо-документальний літопис трагічних сторінок новітньої історії України.

В аудиторії панувала неймовірна тиша. Учні з цікавістю слухали вірші та ставили зовсім дорослі запитання, на які Андрій Степанович давав вичерпну відповідь.

Подякувавши за цікаву зустріч, учасники заходу виявили бажання зробити світлини на згадку. Проте хлопці ще довго не відгукнулися: їх цікавили різноманітні питання із життя пана Андрія, особливо перебування на передовій. Тому ми домовилися з Андрієм Кириченком про наступну зустріч.

Людмила Романюк

Скорботні сторінки народної трагедії

Тісна співпраця поєднує колектив бібліотеки-філії №3 з учнівським та педагогічним колективом БСЗШ №1. Напередодні 85-х роковин Голодомору в Україні працівники книгозбірні для учнів Першої школи підготували годину-реквієм «Скорботні сторінки народної трагедії».

Пекло, що спіткало Україну на початку 30-х років ХХ століття, ні з чим не можна порівняти ні у вітчизняній, ні у світовій історії.

Людиноненависницький більшовицький режим вирішив голодом поставити український народ на коліна, змусити будувати комунізм на кістках мільйонів. Про все це 21 листопада і розповіли юним громадянам бібліотечні фахівці. Школярів зацікавила книжкова виставка-інсталяція «Вони моляться за нас», коментований огляд якої зробили бібліотекарі.

Учні декламували вірші, читали уривки свідків із книги «Голодомор у Білій Церкві», переглянули відеоролики «Де б ти не був», «Ти приніс мені яблуко?» та інші.

Нині вже ніхто не забороняє говорити про Голодомор. Навпаки, українці прагнуть відновити в пам'яті й передати правду про страшну трагедію 1932-1933 років, щоб ніколи ні над ким не було скоєно геноциду, навмисного винищення. Пам'ятаємо...

Ксенія Гнуда

Засновник:
Білоцерківська міська рада
Редактор
Валентина Храбуст

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-50-43 (факс), 6-33-02.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук»,
м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок 260000025662401
в ПАТ «Альфа-Банк» в м. Києві
Код ЗКПО 13723251
МФО 300346
Реєстр. свідоцтво: серія КІ № 1578 ПР
від 10.04.2014 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції, не рецензуються і не повертаються. Думки авторів публікацій у «Громадській думці» не завжди збігаються з точкою зору редакції. За достовірність фактів відповідальність несе автор. За зміст реклами відповідає рекламодавець. Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети.